

ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการคุณภาพการศึกษากับความพร้อมในการดำเนินการประกันคุณภาพ
การศึกษาของนักศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนานาชาติ

**The Relationship between Educational Quality Assurance Management and the Readiness of
Students' Operations in International Private Higher Education Institutions**

วิเชียร พันธุ์เครือบุตร^{1*} ชัยภักดิ์ วรรณนะสาร¹ วิวรรธน์ ปาณะสิทธิพันธุ์² วดี พุทโสม³ อัญชลี เหลืองอ่อน⁴

Vichian Puncreobutr^{1*} Chaipat Wattanasan¹ Wiwat Panasittipan² Wanlee Putsom³ Anchalee Louang-on⁴

¹วิทยาลัยนานาชาติเซนต์เทเรซา หมู่ 6 ต.บึงศาล อ.องครักษ์ นครนายก 26120

²มหาวิทยาลัยรังสิต เมืองเอก ถ.พหลโยธิน ต.หลักหก อ.เมือง จ.ปทุมธานี 12000

³มหาวิทยาลัยเอเชียแปซิฟิก 195 หมู่ 3 (มิตรภาพ) อ.ม่วงเหล็ก 0"สระบุรี 18180

⁴มหาวิทยาลัยแสดมฟอร์ด 1458 ถนนเพชรเกษม อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี 76120

*Corresponding author, E-mail : vichian@stic.ac.th

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการคุณภาพการศึกษากับความพร้อมในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนานาชาติ มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาความสัมพันธ์ของการจัดการคุณภาพการศึกษา กับความพร้อมในการดำเนินการ ประกันคุณภาพการศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนานาชาติ ประชากร คือนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนานาชาติ จำนวน 9,000 คน ได้กลุ่มตัวอย่างรวม 368 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าอำนาจจำแนก .36 - .83 ค่าความเชื่อมั่น .90 สถิติที่ใช้ในการวิจัยคือ การหาค่าเฉลี่ย และการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน ผลการศึกษาพบว่า การจัดการคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนานาชาติ อยู่ในระดับดี ความพร้อมของนักศึกษาในการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนานาชาติ อยู่ในระดับดี และพบว่า การจัดการคุณภาพการศึกษาและความพร้อมของนักศึกษา ในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนานาชาติ มีความสัมพันธ์กันเชิงบวกในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .590 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการคุณภาพการศึกษากับความพร้อมในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษาเป็นรายด้าน พบว่าส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์กันเชิงบวกในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ด้านความมุ่งมั่นในการทำกิจกรรม ด้านความเชื่อมั่นในการประกันคุณภาพการศึกษา และด้านความรู้การประกันคุณภาพการศึกษา มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .487 .482 .418 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษากับการจัดการ

คุณภาพการศึกษาเป็นรายด้าน พบว่าทุกด้านมีความสัมพันธ์กันเชิงบวกในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ด้านภาวะผู้นำผู้บริหาร ด้านการสร้างทีมงาน ด้านการปรับปรุงคุณภาพ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .509 .465 .439 ตามลำดับ

คำสำคัญ: การจัดการคุณภาพการศึกษา ความพร้อมในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา

Abstract

The research studies the implementation of educational quality assurance at an international private higher education institution. The population is 9,000 students who study at an international private higher education institution. Three hundred and sixty eight students are selected by simple random sampling technique. The research instrument is a questionnaire with rating discrimination power values of between 0.36 and 0.83 and a reliability coefficient of 0.90. The statistical analysis is by means and Pearson's simple Correlation Coefficient. The results show that the QA management was good and the level of students' QA readiness was good. Moreover, it was also found that the management of educational QA and students' readiness to implement educational QA had a positive relationship at the medium level with a significant difference of 0.01, the correlation coefficient was 0.590. When considering the relationship between managing educational QA and readiness to implement educational QA, it was mostly found to have a positive relationship at a medium level, with a significant difference of 0.01. Striving to do activities, the reliability of educational QA and knowledge of education quality assurance had correlation coefficients of 0.487, 0.482 and 0.418 respectively. When considering the relationship between readiness to implement educational QA, and managing educational QA side by side, it was noted that all factors had a positive relationship at the medium level, the significant difference was .01. Leadership of executives, administrators, teamwork and quality improvement had correlation coefficients of 0.509, 0.465 and 0.439 respectively.

Keyword : educational quality assurance management, readiness to Implement the educational quality assurance

1. บทนำ

การประกันคุณภาพสำหรับสถาบันการศึกษาภาคเอกชน นับเป็นภารกิจที่มีความสำคัญอย่างยิ่งยวด โดยเฉพาะในบทบาทของสถาบันอุดมศึกษา ที่กำหนดไว้ 4 ประการ ได้แก่ การสอน การวิจัย การส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม และการส่งเสริมและบริการสังคม ที่มหาวิทยาลัยเอกชนจะต้องตระหนัก

และให้ความสำคัญต่อการประกันคุณภาพมาตรฐาน เพื่อให้การจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเป็นไป อย่างมีคุณภาพและมีศักดิ์ศรี(เบญญา มังคละ พฤษัย: 2552)

การประกันคุณภาพการศึกษา เป็นนวัตกรรมการศึกษาที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศและคุณภาพของคนเป็นสำคัญ ซึ่งการดำเนินงานด้าน

ประกันคุณภาพจะประสบผลสำเร็จ มีองค์ประกอบที่สำคัญ คือ ความรู้ความเข้าใจของบุคลากร การมีส่วนร่วม และความพร้อมในการดำเนินงาน (คณะกรรมการดำเนินงานการวิจัย สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดศรีสะเกษ, 2554)

เมื่อการประกันคุณภาพการศึกษามีความสำคัญ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของสถาบันการศึกษาอย่างชัดเจน จึงต้องมีการจัดการในการประกันคุณภาพการศึกษา ให้เหมาะสม เนื่องจากเจตคติของบุคลากรก็มี ผลต่อการจัดการในการประกันคุณภาพการศึกษาในเชิงบวก นั่นคือการที่จะดำเนินการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาให้มีประสิทธิภาพก็ขึ้นอยู่กับเจตคติของบุคลากรที่มีต่อการประกันคุณภาพการศึกษาด้วยเช่นกัน (คณะกรรมการดำเนินงานการวิจัย สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดศรีสะเกษ, 2554)

การที่มหาวิทยาลัยดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาในระบบคะแนนเต็ม 5.00 หากสถาบันมีคะแนนการประเมินอยู่ในเกณฑ์ ดี ก็เป็นผลสืบเนื่องจากการให้ความสำคัญกับระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะวิชา คณาจารย์ นักศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร, 2556)

ในสหราชอาณาจักร การประกันคุณภาพการศึกษาถือเป็นภารกิจปกติที่มหาวิทยาลัยให้ความสำคัญอย่างยิ่ง ตัวชี้วัดการประกันคุณภาพที่สำคัญของมหาวิทยาลัย ประการหนึ่งคือ การให้ความสำคัญต่อการนำผู้เรียนเข้ามามีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพ เพื่อทำให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีกว่าระหว่างผู้เรียนกับมหาวิทยาลัย และทำให้เป็นที่มั่นใจของผู้มีส่วนได้เสีย ในคุณภาพของมหาวิทยาลัย (เบญจามังคละพุกภัย: 2552)

โดยคำนึงว่า นักศึกษาในฐานะผู้รับบริการ เป็นทั้งผลผลิต และเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยตรงของสถาบัน อุดมศึกษา ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาจึงมีพันธะสำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษามีส่วนร่วมและเป็นพลังผลักดันให้งานประกันคุณภาพการศึกษามีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา: 2552 และ กาญจนน์ เรืองมนตรี และ ชรินทร์ นามวรรณ: 2555)

ด้วยเหตุผลดังกล่าว เครือข่ายการประกันคุณภาพการศึกษาสถาบันนานาชาติ เห็นความสำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษามีส่วนร่วมและเป็นพลังผลักดันให้งานประกันคุณภาพการศึกษามีประสิทธิภาพ จึงมีการจัดการทางด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ผ่านกระบวนการต่างๆ เช่น การจัดโครงการอบรมให้ความรู้ จัดกิจกรรมทางด้านการประกันคุณภาพการศึกษา และให้นักศึกษามีส่วนร่วมในงานประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2555 เพื่อให้ นักศึกษามีความพร้อมในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา

ผู้วิจัยจึงเห็นว่า เมื่อเครือข่ายการประกันคุณภาพการศึกษาสถาบันนานาชาติ มีการดำเนินการมาระยะหนึ่งแล้ว ควรมีการศึกษาผลในการดำเนินการของเครือข่ายฯ ในเรื่องการจัดการคุณภาพการศึกษา และความพร้อมในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาว่า สถาบันในเครือข่ายฯ ดำเนินการได้ในระดับใด ตลอดจนศึกษาว่า ทั้งสองประเด็นมีความสัมพันธ์กันเพียงใด เพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการประกันคุณภาพการศึกษา ทั้งผู้บริหารสถาบัน ผู้อำนวยการสำนักประกันคุณภาพการศึกษา ในระดับสถาบัน และระดับเครือข่าย ใช้เป็นข้อมูลในการเตรียมการ แก้ไข ป้องกัน และ/หรือปรับตัวได้ทันทั่วทั้งที่ ก่อนที่จะเกิดปัญหาอย่างถาวร

และก่อนมีการรวมกันเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งจะเกิดการแข่งขันกันทางการศึกษาอย่างรุนแรง

2. วัตถุประสงค์

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. ศึกษาระดับการจัดการคุณภาพการศึกษา ต่อนักศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนานาชาติ
2. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการคุณภาพการศึกษากับความพร้อมในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนานาชาติ

3. ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากรที่ผู้วิจัยทำการศึกษาคือนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนานาชาติ เครือข่ายประกันคุณภาพการศึกษาสถาบันอุดมศึกษานานาชาติ รวม 4 สถาบัน ประกอบด้วย มหาวิทยาลัยรังสิต มหาวิทยาลัยเอเชียแปซิฟิก มหาวิทยาลัยแสตมป์ฟอร์ด และวิทยาลัยนานาชาติเซนต์เทเรซา ในหลักสูตรที่มีทั้งนักศึกษาชาวไทยและชาวต่างชาติ จำนวน 9,000 คน จำนวนกลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยได้จากการใช้ตารางเครจซ์และมอร์แกน ได้กลุ่มตัวอย่างรวม 368 คน ทำการสุ่มตัวอย่าง ด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการต่างๆ หรือกิจกรรมต่างๆ ที่ใช้กระบวนการวงจรคุณภาพ หรือเกี่ยวข้องกับกิจกรรมการประกันคุณภาพ จากสถาบันการศึกษา 4 สถาบัน โดยใช้สถาบันเป็นเกณฑ์ในการแบ่งชั้น

ตัวแปรที่ทำการศึกษา คือ การจัดการคุณภาพการศึกษาต่อนักศึกษา และ ความพร้อมในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคือแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญจาก 4 สถาบัน รวมถึงท่าน ทำการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาและความตรงเชิงโครงสร้าง จากนั้นนำไปทำการตรวจสอบความเชื่อมั่นและค่าอำนาจจำแนกกับกลุ่มประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างรวม 30 คน พบว่า เครื่องมือมีค่าอำนาจจำแนก .36 - .83 ค่าความเชื่อมั่น .90 จึงนำไปทำการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยแต่ละสถาบันทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตัวเอง จากนั้นนำแบบสอบถามที่ได้ส่งให้ผู้วิจัยหลักทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย และการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน

4. ผลการวิจัย

จากการศึกษาได้ผลการศึกษาดังนี้

1. การศึกษาระดับการจัดการคุณภาพการศึกษาต่อนักศึกษา ระดับการจัดการคุณภาพการศึกษาต่อนักศึกษา มีรายละเอียด ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงระดับการจัดการคุณภาพการศึกษาต่อนักศึกษา(N=368)

ด้าน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ
การปรับปรุงคุณภาพอย่างต่อเนื่อง	3.841	.567	ดี
การสร้างทีมงาน	3.691	.595	ดี
ภาวะผู้นำของผู้บริหาร	3.831	.635	ดี
การจัดการคุณภาพการศึกษา	3.784	.512	ดี

จากตารางที่ 1 พบว่า การจัดการคุณภาพการศึกษาของผู้บริหารการศึกษาต่อนักศึกษา ในภาพรวม นักศึกษา

พบว่ามีการดำเนินการ อยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การจัดการคุณภาพของผู้บริหารในทุกด้าน นักศึกษามีความพึงพอใจอยู่ในระดับดี

2. การศึกษาความพร้อมในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษา

ระดับความพร้อมในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษามีรายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงระดับความพร้อมในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษา (N=368)

ด้าน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ
ความรู้ในการประกันคุณภาพ กศ.	3.251	.701	ปานกลาง
ความเชื่อมั่นการประกันคุณภาพ กศ.	4.110	.548	ดี
ความมุ่งมั่นในการทำกิจกรรมคุณภาพ	3.979	.517	ดี
การติดต่อสื่อสารเรื่องการประกันคุณภาพฯ	3.697	.643	ดี
ความพร้อมในการดำเนินการฯ	3.755	.394	ดี

จากตารางที่ 2 พบว่าความพร้อมในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษากาพรวมนักศึกษามองเห็นว่ามีความพร้อมอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาในรายด้านพบว่าเกือบทุกด้านนักศึกษามองเห็นว่ามีความพร้อมอยู่ในระดับดี ยกเว้นด้าน ความรู้ทางด้านการประกันคุณภาพการศึกษา นักศึกษาเห็นว่ามีความพร้อมอยู่ในระดับปานกลาง

3. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง การจัดการคุณภาพการศึกษาด้วยความพร้อมในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนานาชาติ

การจัดการคุณภาพการศึกษาของผู้บริหาร การศึกษา กับความพร้อมในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนานาชาติ พบว่า มีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก มีรายละเอียดความสัมพันธ์ในภาพรวมและในรายด้าน ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการคุณภาพการศึกษาด้วยความพร้อมในการดำเนินการประกันคุณภาพของนักศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนานาชาติ

	การปรับปรุงคุณภาพ	การสร้างทีมงาน	ภาวะผู้นำผู้บริหาร	รวมการจัดการ
ความรู้การประกันคุณภาพ กศ.	.302**	.318**	.434**	.418**
ความเชื่อมั่นการประกันคุณภาพ กศ.	.404**	.402**	.428**	.482**
ความมุ่งมั่นทำกิจกรรมคุณภาพ	.420**	.356**	.471**	.487**
การสื่อสารเรื่องคุณภาพฯ	.109**	.193**	.262**	.229**
ความพร้อมในการดำเนินการฯ	.439**	.465**	.590**	.590**

** p<.01

จากตารางที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการคุณภาพการศึกษาด้วยความพร้อมในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนานาชาติ พบว่ามีความสัมพันธ์กัน โดยในภาพรวมมีความสัมพันธ์กันเชิงบวกในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .590

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการคุณภาพการศึกษากับความพร้อมในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษาเป็นรายด้านพบว่ามีความสัมพันธ์กัน โดยพบว่าส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์กันเชิงบวกในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ด้านความมุ่งมั่นในการทำกิจกรรม ด้านความเชื่อมั่นในการประกันคุณภาพการศึกษา และด้านความรู้การประกันคุณภาพการศึกษา มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .487 .482 .418 ตามลำดับ ยกเว้นด้านการติดต่อสื่อสารเรื่องคุณภาพที่มีความสัมพันธ์กันเชิงบวกในระดับน้อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .229

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษากับการจัดการคุณภาพการศึกษาเป็นรายด้านพบว่ามีความสัมพันธ์กัน โดยพบว่าทุกด้านมีความสัมพันธ์กันเชิงบวกในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ด้านภาวะผู้นำผู้บริหาร ด้านการสร้างทีมงาน ด้านการปรับปรุงคุณภาพ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .509 .465 .439 ตามลำดับ

5. สรุปผลการศึกษา

จากการศึกษาสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

1. การจัดการคุณภาพการศึกษาต่อนักศึกษา ทั้งในภาพรวมและรายด้านทุกด้าน นักศึกษาเห็นว่าดำเนินการจัดการคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับดี
2. ความพร้อมในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษา ในภาพรวมนักศึกษาเห็นว่ามีความพร้อมอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาในรายด้านพบว่าเกือบทุกด้านนักศึกษาเห็นว่ามีความพร้อมอยู่ในระดับดี ยกเว้นด้าน ความรู้ทางด้านการประกัน

คุณภาพการศึกษา นักศึกษาเห็นว่ามีความพร้อมอยู่ในระดับปานกลาง

3. ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการคุณภาพการศึกษากับความพร้อมในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนานาชาติ ในภาพรวมพบว่ามีความสัมพันธ์กันเชิงบวก ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .590

6. อภิปรายผลการศึกษา

จากผลการศึกษาพบว่า

1. การจัดการคุณภาพการศึกษาของผู้บริหารการศึกษต่อนักศึกษา ทั้งในภาพรวมและรายด้านทุกด้าน นักศึกษาเห็นว่าดำเนินการจัดการคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับดี ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ผู้บริหารทั้งสี่สถาบันมีความตระหนักในเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษา จึงสนับสนุนกิจกรรมต่างๆ ที่นักศึกษารับรู้ได้ ทั้งในส่วน การปรับปรุงคุณภาพอย่างต่อเนื่อง การสร้างทีมงาน และภาวะผู้นำของผู้บริหาร
2. ความพร้อมในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษา ในภาพรวมนักศึกษาเห็นว่ามีความพร้อมอยู่ในระดับดี ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักศึกษาที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการในการประกันคุณภาพมีส่วนร่วมในกิจกรรมมาเป็นระยะเวลา ถึงหนึ่งปีแล้ว

เมื่อพิจารณาในรายด้านพบว่าเกือบทุกด้าน นักศึกษาเห็นว่ามีความพร้อมอยู่ในระดับดี ยกเว้นด้านความรู้ทางด้านการประกันคุณภาพการศึกษา นักศึกษาเห็นว่ามีความพร้อมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักศึกษาเกี่ยวข้องกับตัวบ่งชี้คุณภาพ ตามเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ไม่ครบทุกองค์ประกอบ และตามเกณฑ์ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา เพียง

บางข้อ ทำให้หลายองค์ประกอบและหลายตัวชี้วัดยังไม่
เข้าใจชัดเจน จึงประเมินตนเองว่ามีความรู้ไม่เพียงพอ

3. การจัดการคุณภาพการศึกษากับความ
พร้อมในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของ
นักศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนานาชาติ ใน
ภาพรวมพบว่ามีความสัมพันธ์กันเชิงบวก ในระดับ
ปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่า
สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .590 อาจเนื่องจากว่า ในการ
ดำเนินงานของสถาบันทั้ง 4 สถาบัน ของเครือข่าย ด้วย
กิจกรรมต่างๆ เป็นระยะเวลาหนึ่งปีที่ผ่านมาประสบ
ผลสำเร็จในการดำเนินการในระดับหนึ่ง นักศึกษา
เข้าใจ และตอบสนองในการทำกิจกรรมโครงการต่างๆ
ผ่านกระบวนการคุณภาพ ด้วยการใช้วงจรคุณภาพ
ตั้งแต่การวางแผน การลงมือทำ การตรวจสอบ และการ
ปรับปรุงแก้ไข มีเกณฑ์ที่ใช้ในการตรวจสอบในการทำ
กิจกรรมโครงการที่ชัดเจน

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการ
คุณภาพการศึกษาเป็นรายด้าน กับความพร้อมในการ
ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษาเป็น
รายด้าน พบว่าในทุกด้านมีความสัมพันธ์กันเชิงบวก
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยสามารถแบ่ง
ความสัมพันธ์เป็นสามกลุ่มคือ มีความสัมพันธ์ปาน
กลาง มีความสัมพันธ์น้อย และมีความสัมพันธ์น้อยมาก

จากการศึกษาพบว่า ด้านที่มีความสัมพันธ์
ปานกลาง ได้แก่ 1) ภาวะผู้นำผู้บริหารกับความมุ่งมั่น
ในการทำกิจกรรมคุณภาพการศึกษา 2) ภาวะผู้นำ
ผู้บริหารกับความรู้การประกันคุณภาพการศึกษา
3) ภาวะผู้นำผู้บริหารกับความเชื่อมั่นในการประกัน
คุณภาพการศึกษา 4) การปรับปรุงคุณภาพการศึกษา
กับความมุ่งมั่นในการทำกิจกรรมคุณภาพการศึกษา 5) การ
ปรับปรุงคุณภาพการศึกษาด้วยความเชื่อมั่นในการ
ประกันคุณภาพการศึกษา และ 6) การสร้างทีมงานกับ

ความเชื่อมั่น ในการประกันคุณภาพการศึกษา
ตามลำดับ

ด้านที่มีความสัมพันธ์น้อย ได้แก่ 1) การสร้าง
ทีมงานกับความมุ่งมั่นในการทำกิจกรรมคุณภาพ
การศึกษา 2) การสร้างทีมงานกับความรู้ด้านการ
ประกันคุณภาพการศึกษา 3) การปรับปรุงคุณภาพกับ
ความรู้ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ตามลำดับ

ด้านที่มีความสัมพันธ์น้อยมาก ได้แก่ 1) การ
สร้างทีมงานกับการติดต่อสื่อสารเรื่องคุณภาพ
การศึกษา 2) การปรับปรุงคุณภาพการศึกษา
กับการติดต่อสื่อสารเรื่องคุณภาพการศึกษา ตามลำดับ

7. ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. จากผลการศึกษาพบว่าการจัดการคุณภาพ
การศึกษาด้วยความพร้อมในการดำเนินการ มี
ความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง ในเชิงบวก แสดง
ให้เห็นว่า ถ้าผู้บริหารการศึกษา มีการจัดการคุณภาพ
การศึกษาดี นักศึกษามีความพร้อมในการดำเนินการ
ประกันคุณภาพการศึกษาดีด้วย ดังนั้น ในเชิงนโยบาย
ผู้บริหารสถาบันการศึกษาทั้งสี่สถาบันและผู้เกี่ยวข้อง
ต้องมีการจัดการคุณภาพการศึกษาให้เพิ่มขึ้น ผ่าน
กระบวนการ และกิจกรรมต่างๆ อย่างต่อเนื่อง ซึ่งส่งผล
ต่อการเร่งรัดพัฒนาศักยภาพให้กับนักศึกษาเพิ่มขึ้นตาม
ไปด้วย

2. ผู้อำนวยการสำนักประกันคุณภาพ
การศึกษา ทั้ง 4 สถาบัน ควรมีการวางแผนการทำ
กิจกรรมประกันคุณภาพการศึกษาเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้
นักศึกษาแต่ละสถาบัน ตลอดจนนักศึกษาทั้ง 4 สถาบัน
ได้รับการจัดการคุณภาพการศึกษาที่ดีขึ้น

3. การจัดอบรมความรู้ให้กับนักศึกษาในด้าน
การประกันคุณภาพการศึกษา อาจไม่เพียงพอต่อการ
รับรู้ของนักศึกษา ผู้อำนวยการสำนักประกันคุณภาพ

การศึกษา ทั้ง 4 สถาบัน ต้องหารูปแบบการให้ความรู้
ทางด้านการประกันคุณภาพการศึกษาเพิ่มขึ้น ตลอดจน
ควรมีการให้ความรู้ในการจัดการคุณภาพการศึกษา
ควบคู่กันด้วย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. จากผลการศึกษาที่ พบว่า การจัดการ
คุณภาพการศึกษาของผู้บริหารการศึกษา กับความ
พร้อมในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของ
นักศึกษามีความสัมพันธ์กันเชิงบวก ในระดับปานกลาง
แสดงให้เห็นว่า ยังอาจมีตัวแปรที่น่าสนใจ อื่นๆที่มีอาจ
มีความสัมพันธ์กับ ความพร้อมในการดำเนินการ
ประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษาในระดับที่สูง จึง
ควรทำการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม

2. จากผลการศึกษาที่ พบว่า ความรู้ด้านการ
ประกันคุณภาพการศึกษามีระดับความพร้อมอยู่ใน
ระดับปานกลาง แสดงให้เห็นว่า สามารถเพิ่มความ
พร้อมด้านความรู้ให้กับนักศึกษาได้อีก จึงควร
ทำการศึกษาเพิ่มเติมในประเด็นความรู้ที่ต้องการ
เพิ่มเติม ตลอดจน รูปแบบการรับความรู้ด้านการ
ประกันคุณภาพการศึกษาของนักศึกษาต่อไป

3. จากผลการศึกษาที่ พบว่า การติดต่อสื่อสาร
เรื่องการประกันคุณภาพการศึกษา กับการปรับปรุง
คุณภาพการศึกษามีความสัมพันธ์กันในระดับน้อยที่สุด
แสดงให้เห็นว่า กระบวนการสื่อสารใน
สถาบันการศึกษา ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา
อาจมีประเด็นต้องทำการศึกษาเพิ่มเติม ดังนั้น
ผู้เกี่ยวข้องควรมีการศึกษาหาวิธีการปรับปรุงซึ่งจะ
สร้างพลังขับเคลื่อนให้พร้อมรับการแข่งขันด้าน
คุณภาพการศึกษา

7. เอกสารอ้างอิง

กาญจน์ เรืองมนตรี และ ชรินทร์ นามวรรณ.(2555).

การพัฒนานิสิตด้านการประกันคุณภาพ
การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.วารสารการบริหารและพัฒนา
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ปีที่ 4 ฉบับที่ 1 มกราคม - เมษายน พ.ศ.2555
คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัย
ศิลปากร(2556) พัฒนาการการประกัน
คุณภาพการศึกษาภายใน กรณีศึกษา :
มหาวิทยาลัยศิลปากร กลุ่มหน่วยงาน
สนับสนุนวิชาการ.กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย
ศิลปากร.

คณะกรรมการดำเนินงานการวิจัย สาขาวิทยบริการ
เฉลิมพระเกียรติ จังหวัดตรัง,(2554).การ
ประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย
รามคำแหง สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ
จังหวัดตรัง. ตรัง: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

เบญจา มังคละพฤกษ์.(2552).บทบาทมหาวิทยาลัย
เอกชนที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลงานด้าน
ประกันคุณภาพการศึกษา.เอกสาร
ประกอบการอบรมเรื่องการประกันคุณภาพ
การศึกษา มหาวิทยาลัยเกริก.กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยเกริก.

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2552).

หลักสูตรฝึกอบรมนิสิตนักศึกษาเพื่อส่งเสริม
สนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษา
ภายในสถาบันอุดมศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 1).
กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.